

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobce: **V. H. N.**, zast. JUDr. Miroslavem Kučerkou, LL.M., advokátem, se sídlem Národní 416/37, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2025, č. j. OAM-266/ZA-ZA11-HA06-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2025, č. j. 55 Az 5/2025-32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu proti nadepsanému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jako zjevně nedůvodnou.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost společně s žádostí o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti. V ní obecný zmocněnec stěžovatele, který jej zastupoval v řízení před krajským soudem, uvedl, že si je vědom, že kasační stížnost je podána po uplynutí lhůty, avšak k jejímu zmeškání došlo v důsledku toho, že se obecnému zmocněnci nepodařilo po doručení napadeného rozsudku stěžovatele kontaktovat, aby projednali další postup a případné podání kasační stížnosti. Důvodem nemožnosti komunikace bylo poškození a nefunkčnost telefonu stěžovatele. Obecný zmocněnec byl se stěžovatelem v kontaktu teprve 16. 2. 2026, kdy stěžovatel vyjádřil vůli pokračovat v právní ochraně svých práv.

[3] Podle § 106 odst. 2 věty první a třetí s. ř. s. *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

[4] Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.* Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[5] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek byl obecnému zmocněnci stěžovatele doručen do jeho datové schránky ve středu 26. 11. 2025. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak skončila ve středu dne 10. 12. 2025 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Napadený rozsudek přitom obsahoval řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém bylo v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti němu lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

[6] K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto zapotřebí, aby nejpozději dne 10. 12. 2025 byla kasační stížnost podána u soudu nebo zaslána soudu prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předána orgánu, který měl povinnost ji doručit. Stěžovatel však zaslal kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím datové schránky svého obecného zmocněnce až dne 17. 2. 2026 (více než dva měsíce po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti), tedy opožděně.

[7] Stěžovatel žádal o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, které je však zákonem výslovně vyloučeno (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Dle § 40 odst. 5 s. ř. s. sice platí, že *nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout.* V případě lhůty k podání kasační stížnosti však zákon obsahuje speciální právní úpravu, podle níž *zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout* (§ 106 odst. 2 s. ř. s. poslední věta). Závěr, že opožděné podání kasační stížnosti nelze prominout, Nejvyšší správní soud konstantně zastává i ve své rozhodovací praxi (usnesení NSS ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 9/2003-37, č. 68/2004 Sb. NSS; ze dne 20. 2. 2024, č. j. 1 As 14/2024-28, bod 7; ze dne 13. 6. 2022, č. j. 5 As 154/2022-14, bod 8; ze dne 23. 4. 2021, č. j. 2 Afs 57/2021-53, bod 10, či ze dne 5. 3. 2026, č. j. 22 As 276/2025-11, bod 7; srov též usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 7. 2006, sp. zn. I. ÚS 735/05). Jedinou výjimkou byl v minulosti postup podle § 3 zákona č. 191/2020 Sb., který se však uplatnil pouze v případě opatření při epidemii nemoci Covid-19. Důvody, které stěžovatel v žádosti uvedl, jsou proto nerelevantní a kasační soud k nim nemohl při posuzování včasnosti kasační stížnosti přihlídnout. Opožděné podání kasační stížnosti nelze nijak zhojit.

[8] S ohledem na tyto skutečnosti Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona kasační stížnost pro opožděnost odmítl.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 12. března 2026

Mgr. Aleš Roztočil

pokračování

4 Azs 32/2026 - 21

předseda senátu